

[Dyremose]

han selv har været med til at afgive den 16. marts efter første behandling? Der står i SFs mindretalsudtalelse:

»Det er for mindretallet klart, at udenrigsministeren overskred sit mandat ved at acceptere en forlængelse af forordningen for hele 1983. Der er herved skabt tvivl om, hvorvidt Danmark kan komme ud af sanktionerne, hvis folketinget forkaster lovforslaget«.

Når hr. Holger K. Nielsen og SF kunne tale om mandatet i betænkningen efter første behandling, kan vi andre så ikke også tillade os ganske klart at konstatere noget om mandatet i tillægsbetænkningen efter anden behandling? Selvfølgelig kan vi det. Det er endnu et eksempel på, at papirerne ikke er i orden hos SF og de andre, og derfor forsøger man hele tiden at gå på manden i stedet for at gå på sagen. Det er flovt for folketinget.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg synes, det er mere flovt, at der er politikere herinde, der ikke kan tælle. Hvis jeg skal være helt ærlig, så synes jeg, det er meget flovt for folkestyret.

Det, det drejer sig om, er, at der er et flertal for, at mandatet er overskredet. Vi forholdt os til mandatet, det er rigtigt, men det er jo et faktum. Det vil sige, at det faktum, flertallet forholdt sig til, var en fortolkning af, hvorvidt der var et flertal eller ej. I og med at flertallet i ad hoc-udvalget ikke havde ret i denne fortolkning af, hvad der var flertal for i markedsudvalget, vil jeg fastholde, at det var et nonsensbidrag, flertallet dér kom med.

Halvgaard (FP):

Ved førstebehandling af dette lovforslag understregede jeg meget kraftigt, at fremskridtspartiet altid har anset det for uklogt af Danmark at gennemføre sanktioner over for andre nationer handelsmæssigt, sportsligt eller kulturelt. Dette synspunkt har vi hævdet, når en dansk regering gennem sanktioner har forsøgt at blande sig i andre nationers dispositioner og interne forhold. Samtidig har det været fremskridtspartiets politik til punkt og prikke at overholde aftaler og leve op til de forpligtelser, Danmark har på-

taget sig internationalt, ikke mindst som medlem af NATO og EF.

Der har gennem en årrække, uanset skiftende regeringer, været flertal for Danmarks udenrigspolitik, forsvarspolitik og markeds politik, bl.a. for at anvende sanktioner over for Sydafrika, Argentina og nu sidst Sovjetunionen. Der har således blandt vore EF-partnere og andre allierede ikke hersket den mindste tvivl om Danmarks holdning og udenrigspolitik, som det største parti, socialdemokratiet, har hovedansvaret for. Det er en holdning, som efter min mening er forpligtende også i denne sag i forhold til vore partnere i EF, i forhold til USA og allermest af hensyn til vores forhold til den polske befolkning.

Selv om fremskridtspartiet naturligvis kun kan glæde sig over, at socialdemokratiet efterhånden er nået til samme erkendelse som fremskridtspartiet, nemlig at sanktionspolitikken ikke er vejen til løsning af internationale konflikter, vil en sådan kovending, som socialdemokratiet nu foretager fra den ene dag til den anden, skabe forvirring, på samme måde som socialdemokratiet skabte forvirring, da de ændrede deres holdning til vores forsvarspolitik.

Tidspunktet for ophævelse af de nu engang indførte sanktioner er det dårligst tænkelige, fordi situationen i Polen synes langt fra at være forbedret, nærmere forværret og skærpet. Et brud på indgåede aftaler med vore vestlige allierede vil givetvis for det første give anledning til mistolkninger blandt vore allierede. For det andet vil det af Sovjetunionen blive taget som et udtryk for, at Danmark efterhånden accepterer situationen, som den har udviklet sig i Polen. Det har vi allerede set beviser for i Land og Folk. Vi har set beviser for det i den sovjetiske presse. For det tredje går jeg ud fra, at sanktionerne over for Sovjetunionen fra dansk side i sin tid, da de blev vedtaget, skulle betragtes som en håndsrækning til den polske befolkning i dens kamp for friheden, for frie fagforeninger og for at mindske den sovjetiske knægtelse af den frihed, som alle polakker ønsker sig.

Vi ønsker socialdemokratiet naglet fast til den udenrigspolitik, partiet har hovedansvaret for, af hensyn til Danmarks anseelse og værdighed.